

[Udenrigsministeren.]

samme dag, så praktisk taget på den samme dag.

Jeg vil også gerne sige, at når det kan tilsige os en vis tilbageholdenhed med hensyn til at presse på med forhandlinger i øjeblikket, hænger det sammen med et par andre forhold, som jeg nævnede, men som jeg gerne vil understrege, for at der ikke skal være nogen som helst misforståelse mulig.

For det første gælder det, at vi i vore realitetsforhandlinger har tilbage meget færre problemer, end Storbritannien har. Det ville derfor virke uheldigt, tror jeg, for behandlingen af vore forholdsvis få realitetsproblemer, om vi masede på og derved hæmmede behandlingen af de betydelig større realitetsproblemer, Storbritannien har tilbage.

For det andet vil jeg gerne understrege, at dette, at vi ikke presser på med at få et møde på ministerniveau eller stedfortræderniveau, ikke betyder, at man ikke arbejder med de realitetsproblemer, der er tilbage. Der føres praktisk taget ugentlig eller i hvert fald flere gange om måneden forhandlinger mellem de sagkyndige fra dansk side og fællesmarkedskommissionens sagkyndige.

Vi har tilbage først og fremmest de afgørende politiske forhandlinger på samme måde, som Storbritannien har det, men vi har desuden på samme måde som Storbritannien det sæt af problemer, der hænger sammen med institutionerne, med spørgsmålet om fonds, med spørgsmålet om stemmeret o. s. v. Her tror jeg at jeg i går gjorde gældende, at det sikkert er rigtigt, at disse forhandlinger for de lande, der optages som medlemmer, må føres parallelt og løses under ét. Man kan vanskeligt forestille sig, at det kan tages i en lang række tempi.

Jeg tror derfor, at lige så ivrige, vi er for at presse på med vore forhandlinger for at være klar til, om jeg så må sige, at kunne underskrive samme dag eller dagen efter, at Storbritannien har gjort det, lige så meget må vi tænke på, at vi i vor iver for at få disse forhandlinger — hvis næste skridt formentlig er i midten af november — hverken må genere Englands forhandlingsposition eller forsøge at presse os selv frem til afgørelser på et tidspunkt, hvor jeg ikke

er sikker på at afgørelserne vil blive så fordelagtige, som hvis de falder naturligt ind i fællesmarkedets naturlige forhandlingsrytme med Storbritannien og Danmark.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg nærer ikke noget ønske om at bidrage til forlængelse af debatten om den højtærede statsministers åbningstale. De problemer, der har været berørt omkring beskatningen, både indkomstbeskatningen og kooperationsbeskatningen, samt den private opsparing, vil vi inden længe få lejlighed til at forhandle på baggrund af specielle lovforslag, og dér mener jeg også debatten om disse ting må høre hjemme.

Det, der har gjort det nødvendigt, at jeg på nuværende tidspunkt tager ordet, er det direkte spørgsmål, som det ærede medlem hr. Aage Fogh stiller til mig angående kompensationen for omsen i byggeriet. Jeg forstod, at det ærede medlem var utilfreds med, at der ved byggeri gives bygherrerne kompensation for de omsudgifter, der har været under byggeriet. Jeg er helt enig med det ærede medlem, for så vidt angår kompensationer — eller refusioner, som det jo her drejer sig om; fritagelse vil jo i alle tilfælde være bedre, hvis det er teknisk muligt. Men selv om det var bedre helt at fritage byggeriet for omsætningsafgiften, ligger det sådan, at en række af de materialer, som indgår i byggeriet, anvendes til andet end netop byggeri, og derfor har det på en række områder ikke været muligt i almindelighed at fritage disse materialer for omsætningsafgift.

Det, der var enighed om, da vi under udvalgsarbejdet og under folketingets behandling af sagen drøftede netop dette problem, var jo, at omsætningsafgiften ikke skulle belaste byggeriet; men da det ville være umuligt at gøre op for hvert enkelt byggeforetagende, hvor meget der var belagt med omsætningsafgift — jeg forstod da også på det ærede medlem, at man naturligvis ikke skulle tilstræbe en mere omstændelig administration end højest nødvendigt — fandt man frem til en ordning, som efter min mening har virket tilfredsstillende, idet man sagde, at den omsætningsafgift, der var betalt af materialer brugt til byggeri, måtte refunderes på den